Lietas arhīva Nr. CA-1885-17/22
ECLI:LV:RAT:2017:0914.C17150712.2.S

**SPRIEDUMS**
**Latvijas Republikas vārdā**

Rīgā 2017.gada 14.septembrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese I.Grauda
tiesneses D.Jansone un S.Krūmiņa
ar sekretārēm I.Pelēkzirni un S.Kazaini,
piedaloties /pers. C/ pārstāvim zvērinātam advokātam Jānim Berovskim, /pers. D/ un /pers. E/ pārstāvei /pers. F/,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. C/ prasībā pret /pers. D/ un /pers. E/ par godu un cieņu aizskarošo ziņu atsaukšanu un morālā kaitējuma atlīdzību sakarā ar /pers. C/ apelācijas sūdzību par Jūrmalas pilsētas tiesas 2013.gada 22.novembra spriedumu.

**A p r a k s t o š ā**

[1] 2012.gada 5.septembrī prasītājs /pers. C/ Jūrmalas pilsētas tiesā cēla prasību pret atbildētājiem /pers. D/ un /pers. E/ par godu un cieņu aizskarošu ziņu atsaukšanu un morālā kaitējuma atlīdzību.

[1.1] 2012.gada 20.martā TV3 raidījumā „Bez tabu" tika pārraidīts sižets, kurā atbildētāji izplatīja nepatiesas ziņas, kuras aizskar prasītāja godu un cieņu, proti, raidījumā atbildētāji izplatīja šādas nepatiesas ziņas:

1) /pers. E/ (rādot vannas istabu): „Tikko notika. Tas bija šodien. Viņš metodiski iznīcina šo īpašumu. Metodiski iznīcina. Nekas, neviens viņu nevar apturēt. Neviens. Neviens.";

2) /pers. E/: „Pašlaik ir nogāzts ūdens boilers. Mums nav siltais ūdens. Viņš vienkārši atskrūvēja no tās puses vaļā boileri, viņš nogāzās.";

3) /pers. D/: „11.martā viņš, pirmkārt, ielauzās mūsu īpašumā, ņēma izzāģēja, tātad izzāģēja durvis.";

4) /pers. E/: „Radīs apstākļus, ka mēs paši no šejienes aizbēgsim. Vai arī mūs iznīcinās materiāli, morāli un fiziski. Vairākas reizes draudēts ir."

2012.gada 20.martā LNT raidījumā „Tautas balss" tika pārraidīts sižets, kurā atbildētāji izplatīja nepatiesas ziņas, kuras aizskar prasītāja godu un cieņu, proti, raidījumā atbildētāji izplatīja šādas nepatiesas ziņas:

1) /pers. D/: „Mēs šeit paliksim. Lai arī kā mums būtu, lai būtu tomēr dažādas neērtības no kaimiņu puses, visādas tādas lietas, mēs tomēr te paliksim. Tad, kad viņš uzzināja to, ka mēs te paliksim, tad sākās viss šis tracis. 11.martā, tajā galā ir mana domājamā daļa, ja? Viņš uzkāpa pa trepēm pie mūsu sienas, ja? Izzāģēja durvis un iegāja mūsu īpašumā."

2) /pers. E/ rāda boileru: „Šeit tika atskrūvētas vaļā, tajā pusē iebūvētie ... , respektīvi, kas tur boileri, kuri jau iebūvēti 2005.gadā. Boilers nogāzās. Viņš tur ilgi pūlējās, bet nu viņš stāv. Viņš pašlaik ... te ir 200 litri ūdens iekšā un viņš principā ir sabojājis gan veļas mašīnu, jo mēs lietot nevaram, ja? Tātad, to viņš izdarīja mērķtiecīgi un metodiski. Kā Jūs redzat šeit, ja? Viņš pamazām dauza sienu. Šo te viņš izdauzīja laukā jau nu aizvakar, šo te viņš izdauzīja no rīta, te ir ventilators jau nokritis un sabojāts viss. Te viss ir redzams, ja?".

Tāpat atbildētāja /pers. D/, nosūtot pa elektronisko pastu vēstuli adresētu vairākiem prasītāja sadarbības partneriem, kolēģiem un uzņēmuma, kurā prasītājs ir nodarbināts, starptautiskajai vadībai, izplatīja nepatiesas ziņas, kuras aizskar prasītāja godu un cieņu, kā arī apvainoja prasītāju noziedzīga nodarījuma izdarīšanā.

Atbildētāji vai viņu, iespējams, pilnvarotā, pagaidām neidentificēta persona ar pseidonīmiem „Jānis Bērziņš", „Negoda Balss" izvietoja šos augstākminētos sižetus, kurā tika paustas nepatiesas, godu un cieņu aizskarošas ziņas, interneta kanālā www.youtube.com un citās interneta vietnēs, kā arī vērsās ar šiem apmelojumiem pie prasītāja darba kolēģiem dažādos sociālajos tīklos.

Tāpat ir izveidots interneta blogs /blogs/, kurā ir izvietoti šie augstākminētie ziņu raidījumi, citi raidījumi, bez prasītāja piekrišanas iegūta un ievietota prasītāja fotogrāfija, kā arī paustas nepatiesas ziņas, kas aizskar prasītāja godu un cieņu. Prasītājs uzskata, ka šo interneta blogu ir izveidojuši atbildētāji.

Faktiski atbildētāji izvērš mērķtiecīgu un sistemātisku prasītāja nomelnošanas kampaņu.

[1.2] Saskaņā ar Satversmes 95.pantu, Civillikuma 1635., 2352.[1]pantu prasītājs uzskata šo augstākminēto atbildētāju rīcību, paužot nepatiesas, godu un cieņu aizskarošas ziņas, par nekrietnu, aizvainojošu un apmelojošu. Atbildētāji ir publiski apvainojuši prasītāju par darbību veikšanu, kuras prasītājs nav veicis, cita starpā, apvainojot prasītāju noziedzīgu nodarījumu veikšanā, ko prasītājs nav veicis.

Atbildētāju prettiesiskās rīcības dēļ, publiski paužot nepatiesas, godu un cieņu aizskarošas ziņas, ir būtiski aizskarts prasītāja gods un cieņa, prasītāja reputācija ģimenes, sabiedrības, kā arī darba kolēģu, paziņu acīs pēc tik nopietniem apvainojumiem ir ievērojami iedragāta.

Ņemot vērā to, ka nepatiesu, godu un cieņu aizskarošu ziņu gadījumos praktiski nav iespējama pilnīga restitūcija, tomēr ir nepieciešams veikt preventīvus pasākumus novērst atsevišķos sabiedrības locekļos iespējami radušos priekšstatus par šādas amorālas un prettiesiskas rīcības nesodāmību, kas varētu pamudināt uz šādu kļūmīgu un bezatbildīgu soļu sperāšanu tuvākā vai tālākā nākotnē, kā arī ņemot vērā izveidojušos judikatūru šajās lietās, prasītājs novērtē nodarītā morālā kaitējuma atlīdzību 20 000 Ls apmērā.

Papildus jāņem vērā, ka šīs nepatiesās ziņas tika izplatītas televīzijas kanālos LNT un TV3, raidījumos ar augstu reitingu. Tāpat jāņem vērā arī tas, ka atbildētāji nav nekādi reaģējuši uz viņiem 2012.gada 13.jūnijā nosūtīto pirmstiesas pretenziju.

Pamatojoties uz Civillikuma 1635., 2352.[1]pantu, lūdz piedzīt solidāri no atbildētājiem prasītāja labā morālā kaitējuma atlīdzību (mantisko kompensāciju) 20 000 Ls apmērā; uzlikt par pienākumu atbildētājiem atsaukt izplatītās augstāk norādītās nepatiesās, godu un cieņu aizskarošās ziņas, piecu darba dienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās nosūtot prasītājam pa pastu atvainošanās vēstuli; piedzīt no atbildētājiem prasītāja labā visus

tiesāšanos izdevumus, tajā skaitā izdevumus par zvērināta advokāta honorāru 5% apmērā no prasības summas.

[2] 2012.gada 12.novembrī Jūrmalas pilsētas tiesā tika saņemti atbildētāju paskaidrojumi, kuros atbildētāji prasību neatzīst pilnībā.

Prasītāja ieskatā televīzijas kanāls TV3 raidījumā „Bez tabu" un televīzijas kanāls LNT raidījumā „Tautas balss" ir pārraidījuši par prasītāju nepatiesas ziņas. Neviens no atbildētajiem nav TV3 vai LNT darbinieki, raidījumu autori, žurnālisti, amatpersonas vai šo televīzijas kanālu īpašnieki. Tādējādi atbildētāji nekādi nevar ietekmēt šo televīzijas kanālu raidījumu saturu un atbildēt par raidījumos izskanējušo ziņu patiesumu. Kārtību, kādā fiziskās vai juridiskās personas ir tiesīgas prasīt, lai masu informācijas līdzekļi atsauc par tām pārraidītās ziņas, nosaka likuma „Par presi un citiem masu informācijas līdzekļiem" 21.pants, Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma 50.-52.pants. Kā redzams no prasības pieteikuma un tam pievienotajiem dokumentiem, prasītājs šo kārtību ir ignorējis. Tādējādi prasība ir celta pret neīstajiem atbildētājiem un tādēļ ir noraidāma.

[3] Ar Jūrmalas pilsētas tiesas 2013.gada 22.novembra spriedumu prasība tika noraidīta; no prasītāja valsts labā tika piedzīti ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 6,39 Ls.

[3.1] Pirmās instances tiesa konstatēja, ka lietā nav strīda par to, ka 2012.gada 20.martā televīzijas kanālā TV3 raidījumā "Bez tabu" un televīzijas kanālā LNT raidījumā "Tautas balss" tika pārraidīti sižeti par konfliktsituāciju, kas izveidojusies starp divdzīvokļu dzīvojamās mājas Lielupes krastā kaimiņiem Loniju un /pers. E/ un /pers. C/.

Tiesa konstatēja, ka lietā pastāv strīds par to, vai atbildētāju televīzijas sižetos teiktais ir uzskatāms par ziņu vai viedokli.

[3.2] Atsaucoties uz Civillikuma 2352.$^{1}$pantu, judikatūru un Latvijas Republikas Satversmes 100.pantu, pārbaudījusi 2012.gada 20.martā televīzijā pārraidītajos raidījumos "Bez tabu" un "Tautas balss" izskanējušo sižetu ierakstus un izvērtējusi prasītāja apstrīdētās frāzes, tiesa secināja, ka tās nav vērtējamas kā ziņas, bet gan kā viedoklis un notikumu, kas atspoguļoti sižetā, vērtējums. Viedoklis nav balstīts uz izdomātiem notikumiem vai darbībām, jo sižets filmēts notikumu vietā. Tas, par ko stāsta atbildētāji, skatītājiem ir redzams.

Šādu secinājumu tiesa izdarīja, novērtējot gan izteikumu vārdisko saturu, gan formu, gan vērtējot kopējo kontekstu, kādā tie sižetā pausti. Tāpat atbildētāju izteiktais viedoklis nav uzskatāms par rupju vai nesamērīgi aizskarošu. Turklāt tiesa ņēma vērā arī to, ka abi televīzijas raidījumi nav ziņu raidījumi, bet gan informatīvi izklaidējoši raidījumi ar īpašu skatījumu uz notikumiem, problēmām, cilvēkiem un viņu rīcību dažādās dzīves situācijās.

Tiesa par pamatotu atzina arī atbildētāju argumentu, ka zināms pamats konkrēta viedokļa paušanai pastāvēja, jo par raidījumos atspoguļotajiem notikumiem atbildētāji vērsušies arī policijā ar lūgumu izvērtēt, vai prasītāja rīcībā nav saskatāmas noziedzīga nodarījuma sastāva pazīmes.

Kaut arī ierosinātais kriminālprocess 2012.gada 17.oktobrī izbeigts, kriminālprocesa ietvaros prasītāja veiktajām darbībām jau dots juridisks novērtējums, nekonstatējot tajās noziedzīga nodarījuma sastāvu, kāds paredzēts Krimināllikuma 279.panta pirmajā daļā un 185.panta pirmajā daļā, ko pierāda lietā iesniegtā Jūrmalas pilsētas prokuratūras virsprokurores atbilde par atbildētājas /pers. D/ sūdzības izskatīšanas rezultātiem un Rīgas tiesu apgabala prokuratūras virsprokurora atbilde par atbildētājas /pers. D/ sūdzības izskatīšanas rezultātiem.

[3.3] Attiecībā uz minēto televīzijas raidījumu sižetu ievietošanu interneta vietnēs, kā arī interneta blogu izveidošanu, ko apstiprina lietā iesniegtais zvērināta tiesu izpildītāja Edgara Mihailova 2012.gada 6.jūlija akts Nr.130 par fakta fiksēšanu, un elektronisko vēstuļu nosūtīšanu uz sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Electrolux Latvia LTD" direktora /pers. C/ elektroniskā pasta adresi, ko apstiprina lietā iesniegtais zvērināta tiesu izpildītāja Edgara Mihailova 2012.gada 16.jūlija akts Nr.135 par fakta fiksēšanu, tiesa atzina, ka prasītājs savu prasību šajā daļā nav pierādījis. Lietā nav iesniegti pierādījumi par to, ka šādas darbības būtu veikuši tieši atbildētāji.

[3.4] Ņemot vērā norādītos apstākļus un argumentus, tiesa atzina, ka prasība par prasītāja godu un cieņu aizskarošu ziņu atsaukšanu nav pamatota un ir pilnībā noraidāma. Tāpat prasība ir noraidāma arī daļā par morālā kaitējuma piedziņu, jo tiesa nav konstatējusi Civillikuma 2352.$^{1}$pantā minēto tiesību aizskārumu, kas saskaņā ar Civillikuma 1635.pantu varētu būt par pamatu morālā kaitējuma kompensācijas piedziņai.

[4] 2014.gada 7.februārī prasītājs iesniedza apelācijas sūdzību par Jūrmalas pilsētas tiesas 2013.gada 22.novembra spriedumu, pārsūdzot to pilnā apjomā, kā arī apelācijas sūdzībā samazinot morālā kaitējuma atlīdzības apmēru uz 14 228,72 EUR.

[4.1] Prasītājs nepiekrīt tiesas secinājumam un uzskata, ka atbildētāji ir pauduši ziņas, nevis viedokli.

Kā redzams no augstākminētiem atbildētāju izteikumiem, tajos kopumā dominē tieši negatīvu faktu izklāsts, nevis viņu personiskās pārdomas, kas paustu viņu attieksmi, uzskatu vai izpratni pret to vai citu parādību. Neitrālam skatītājam pēc sižetu noskatīšanās rodas iespaids par prasītāju kā negodprātīgu cilvēku, kas ir izdarījis vairākus noziedzīgus nodarījumus, attiecīgi, šāda rakstura informācijas paušana no atbildētāju puses mazina prasītāja cieņu un godu.

Atbildētāju izteikumi jāvērtē kā ziņas, jo minētie izteicieni satur nevis vērtējumu, bet tie ir izteikti tiešā un kategoriskā apgalvojuma veidā.

Doktrīna atzīst, ka, lai gan par ziņu izpratne var atšķirties starp informācijas sniedzēju un saņēmēju, tomēr par ziņu ir jāatzīst tā informācija, kuru iegūst persona, kam šī informācija tikusi domāta (LR Satversmes komentāri. VII nodaļa. Cilvēku pamattiesības. Autoru kolektīvs prof. R.Baloža zinātniskā vadībā – Rīga: Latvijas Vēstnesis, 2011.-228.) Proti, izšķirošais ir sabiedrības uztveršana.

Tiesa savā spriedumā novērtējumu ziņu formai un to ietekmei uz neitrālo skatītāju nav devusi vispār.

Faktiski tiesa nav vispusīgi analizējusi lietā esošos pierādījumus prasības daļā par goda un cieņas aizskāruma konstatēšanu, tādēļ nonākusi pie nepareiziem secinājumiem.

Tāpat tiesa nav ņēmusi vērā izveidojušos judikatūru lietās par goda un cieņas aizskārumu, proti, Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2004.gada 3.marta spriedumu lietā Nr.SKC-102. Kā redzams no augstākminētajām atbildētāju paustajām ziņām, tad atbildētāji apvainojuši prasītāju dažādu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā – svešas mantas bojāšanā, patvaļībā un draudu izteikšanā. Neviena kompetenta iestāde nav konstatējusi, ka prasītājs būtu veicis šādus noziedzīgus nodarījumus, lietas materiālos nav un arī atbildētāji šādus pierādījumus lietā nav iesnieguši. Gluži pretēji, lietā esošie rakstveida pierādījumi apliecina, ka prasītājs nav veicis noziedzīgus nodarījumus, piemēram, Rīgas tiesu apgabala prokuratūras 2013.gada 3.aprīļa atbilde /pers. D/.

Tiesa šiem apstākļiem nav devusi novērtējumu, kas novedis pie nepareiziem secinājumiem.

[4.2] Prasītājs nepiekrīt tiesas secinājumam, ka prasītājs nav pierādījis savu prasību attiecībā uz minēto televīzijas raidījumu sižetu ievietošanu interneta vietnēs, kā arī interneta blogu izveidošanu un elektronisko vēstuļu nosūtīšanu, jo tas ir pretrunā ar Civilprocesa likuma 96.panta piektās daļas noteikumiem. Atbildētāji, sniedzot tiesai rakstveida paskaidrojumus, nav apstrīdējuši to apstākli, ka tieši viņi ir veikuši darbības, lai ievietotu minētos sižetus internetā, kā arī sūtījuši elektroniskā pasta vēstules un rakstījuši vēstules sociālajos tīklos prasītāja darba kolēģiem, sadarbības personām un citiem cilvēkiem.

Kā redzams no lietā esošiem rakstveida pierādījumiem – zvērināta tiesu izpildītāja Edgara Mihailova 2012.gada 16.jūlija akta Nr.135, tur ir fiksēts, ka atbildētāja /pers. D/ saziņai ar prasītāju izmantojusi elektroniskā pasta adresi: /elektroniskā pasta adrese/, bet vēlāk viņa no šīs elektroniskā pasta adreses sūtījusi prasītāja darba devējam, kolēģiem un sadarbības partneriem elektroniskā pasta vēstules ar tajās ietvertiem nepatiesiem, prasītāja cieņu un godu aizskarošiem paziņojumiem. Tikai vēlāk, apzinoties savas rīcības nelikumību, atbildētāja /pers. D/ šīs elektroniskā pasta vēstules sūtīja jau no citām elektroniskā pasta adresēm, kā arī sāka slēpties zem dažādiem pseidonīmiem. Šīs elektroniskā pasta vēstules ir identiskas savā saturā un nerodas šaubas, ka tās sūtījusi konkrēti atbildētāja /pers. D/.

Tiesa šim apstāklim vispār nav devusi savu novērtējumu.

Pamatojoties uz Civillikuma 1635., 2352.[1]pantu, lūdz piedzīt solidāri no atbildētājiem prasītāja labā morālā kaitējuma atlīdzību (mantisko kompensāciju) 14 228,72 EUR apmērā; uzlikt par pienākumu atbildētājiem atsaukt izplatītās augstāk norādītās nepatiesās, godu un cieņu aizskarošās ziņas, piecu darba dienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās nosūtot prasītājam pa pastu atvainošanās vēstuli; piedzīt no atbildētājiem prasītāja labā visus tiesāšanos izdevumus, tajā skaitā izdevumus par zvērināta advokāta honorāru 5% apmērā no prasības summas.

[5] Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2014.gada 7.maija spriedumu prasība tika noraidīta; no prasītāja valsts labā tika piedzīti ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 9,22 EUR.

[6] Ar Latvijas Republikas Augstākās tiesas 2017.gada 6.marta spriedumu Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2014.gada 7.maija spriedums tika atcelts un lieta tika nodota jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesai.

[7] 2017.gada 6.jūlijā Rīgas apgabaltiesā tika saņemti prasītāja apelācijas sūdzības precizējumi, kuros, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 74.pantu, 418.panta otrās daļas 1.punktu, precizēti prasītāja prasījumi, lūdzot piedzīt no katra atbildētāja prasītāja labā morālā kaitējuma atlīdzību (mantisko kompensāciju) 7114,36 EUR apmērā, kā arī konkretizējot, kuras tieši ziņas, kas izplatītas televīzijas raidījumu sižetos un e-pasta vēstulēs, ir uzliekams par pienākumu atsaukt katram no atbildētājiem un norādot vēlamo atvainošanās vēstuļu tekstu.

[8] Prasītāja pārstāvis zvērināts advokāts Jānis Berovskis tiesas sēdē apelācijas sūdzību un prasību uzturēja uz tajās norādītajiem argumentiem.

Atbildētāju pārstāve /pers. F/ tiesas sēdē apelācijas sūdzību un prasību neatzina uz paskaidrojumos norādītajiem argumentiem.

**M o t ī v u d a ļ**

[9] Pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies pušu pārstāvju paskaidrojumus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

[10] Lietā nav strīda, ka 2012.gada 20.martā televīzijas kanāla TV3 raidījumā "Bez tabu" tika pārraidīts sižets, kurā atbildētāji /pers. D/ un /pers. E/ izplatīja šādu informāciju par prasītāju /pers. C/:

- atbildētāja /pers. D/: "11.martā viņš, pirmkārt, ielauzās mūsu īpašumā, ņēma izzāģēja, tātad izzāģēja durvis.";
- atbildētājs /pers. E/: „Viņš metodiski iznīcina šo īpašumu. Metodiski iznīcina.", „Viņš vienkārši atskrūvēja no tās puses vaļā boileri, viņš nogāzās", „Vairākas reizes draudēts ir.".

2012.gada 20.martā televīzijas kanāla LNT raidījumā „Tautas balss" tika pārraidīts sižets, kurā atbildētāji /pers. D/ un /pers. E/ izplatīja šādu informāciju par prasītāju /pers. C/:

- atbildētāja /pers. D/: „Izzāģēja durvis un iegāja mūsu īpašumā.";
- atbildētājs /pers. E/: „Viņš principā ir sabojājis gan veļas mašīnu .. to viņš izdarīja mērķtiecīgi un metodiski.", „Viņš pamazām dauza sienu. Šo te viņš izdauzīja laukā jau nu aizvakar, šo te viņš izdauzīja no rīta, te ir ventilators jau nokritis un sabojāts viss.".

2012.gada 11.maijā no e-pasta adreses /elektroniskā pasta adrese/ uz e-pasta adresi /elektroniskā pasta adrese/ tika nosūtīta vēstule ar šādu informāciju: „ Gribu Jūs informēt, ka daudzkārt publiski reklamētās un pazīstamās veikalu un pakalpojumu firmas Electrolux Latvia direktors /pers. C/, gados jauns un enerģisks cilvēks, ļoti zemiskiem un izsmalcinātiem paņēmieniem terorizē kaimiņus divus pensionārus .. ", „Notika patvaļīga ielaušanās īpašuma 2.stāvā, izdemolēta vannas istaba .. ";

2012.gada 11.maijā no e-pasta adreses /elektroniskā pasta adrese/ uz e-pasta adresēm /elektroniskā pasta adrese/, /elektroniskā pasta adrese/ tika nosūtītas vēstules ar šādu informāciju: „ Ar šo vēlamies informēt, ka Electrolux Latvija direktors /pers. C/ terorizē ļoti viltīgā un atjautīgā veidā divus pensionārus .. ", „Tā kā mēs nepiekritām /pers. C/ piedāvātajiem nosacījumiem par mūsu mājas un zemesgabala daļas iegādi, mums draudēja, ka viņš mūs iznīcinās gan morāli, gan materiāli. Draudēja fiziski „ietekmēt" manu vīru /pers. E/ liecinieku klātbūtnē...", „Pēc šiem draudiem sekoja apzinātas darbības. 2012.gada 11.martā /pers. N/ ar varu ielauzās mūsu mājas daļā caur augšstāva fasādi, sabojājot gan mūsu īpašumu, gan mūsu mantas. Viņš izdemolēja mūsu vannasistabu 2012.gada 15.martā.", „Tā kā mūsu resursi šāda bezkaunīga terora apturēšanai, ko pret mums veic /pers. C/, ir ierobežoti, mēs lūdzam Jūs - varbūt Jūsu varā būtu ietekmēt Jūsu cienījamā uzņēmuma Latvijas filiāles direktora /pers. C/ vardarbību. /pers. C/ vardarbība noniecina Jūsu izcilā uzņēmuma tēlu, jo šīs „ziņas" ir nokļuvušas Latvijas plašsaziņas līdzekļu rīcībā.".

[11] Civillietu tiesas kolēģija atzīst par pamatotu prasītāja viedokli, ka minētajos sižetos un e-pasta vēstulēs atbildētāji ir izplatījuši nepatiesas, prasītāja godu un cieņu aizskarošas ziņas.

[11.1] Civillietu tiesas kolēģija atzīst par pierādītu apstākli, ka iepriekšminēto informāciju ir izplatījuši atbildētāji. Lietā nav strīda par to, ka atbildētāji ir izplatījuši katrs attiecīgo informāciju televīzijas raidījumu sižetos. Savukārt apstākli, ka no e-pasta adreses /elektroniskā pasta adrese/ sūtītajās vēstulēs minēto informāciju ir izplatījusi atbildētāja /pers. D/, apstiprina e-pasta adreses piederība atbildētājai. Kā redzams no lietas materiālos esošā Rīgas apgabaltiesas iecirkņa Nr.35 zvērināta tiesu izpildītāja Edgara Mihailova sastādītā akta Nr.135 (l.l.46), šo e-pasta adresi atbildētāja /pers. D/ ir jau izmantojusi iepriekšējā sarakstē ar prasītāju.

[11.2] Civillietu tiesas kolēģijas ieskatā visas iepriekšminētās apstrīdētās frāzes ir vērtējamas kā ziņas, nevis kā atbildētāju viedoklis. Par to liecina apstāklis, ka apstrīdētās frāzes gan katra atsevišķi, gan paustā informācija kopumā ir veidota apgalvojumu formā un apstrīdētās frāzes satur informācijas kopumu, kura patiesumu ir iespējams pārbaudīt.

[11.3] Pārbaudot televīzijas raidījumos un e-pasta vēstulēs minēto ziņu patiesumu, Civillietu tiesas kolēģija secina, ka tas lietas izskatīšanas gaitā netika pierādīts.

Lietas materiālos nav pārliecinošu pierādījumu, kas apstiprinātu televīzijas raidījumos un e-pasta vēstulēs norādīto ziņu patiesumu par to, ka prasītājs būtu veicis atbildētāju norādītās darbības – ielauzies īpašumā, metodiski iznīcinājis īpašumu, sabojājis īpašumu un mantas, terorizējis un draudējis.

Kā vienīgos pierādījumus šādu ziņu patiesuma pierādīšanai atbildētāji ir iesnieguši Jūrmalas pilsētas prokuratūras (l.l.120, l.l.122-l.l.124), Rīgas tiesas apgabala prokuratūras (l.l.121, l.l.125-l.l.128), Jūrmalas pilsētas Pašvaldības policijas (l.l.134) un Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Jūrmalas iecirkņa atbildes (l.l.220) uz atbildētājas /pers. D/ iesniegumiem un LNT raidījuma „Tautas balss" sižeta laikā pārraidīto telefonsarunu atšifrējums (l.l.14-l.l.16).

No minētajām Jūrmalas pilsētas prokuratūras 2012.gada 15.februārī un Rīgas tiesas apgabala prokuratūras 2013.gada 3.aprīlī sniegtajām atbildēm ir redzams, ka 2012.gada 17.oktobrī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Jūrmalas iecirknī pamatoti tika izbeigti kriminālprocesi Nr.11410011412 un Nr.11410011812, jo kriminālprocesos netika iegūts apstiprinājums tam, ka prasītājs būtu iekļuvis un atradies atbildētāju īpašumā un būtu tīši bojājis atbildētājiem piederošās mantas. Norāde Jūrmalas pilsētas prokuratūras 2012.gada 15.februāra atbildē, ka prasītāja darbību rezultātā boilera stiprinājumi neizturēja boilera svaru un tas nogāzās (l.l.124), ir saistīta ar atbildētājai /pers. D/ sniegto skaidrojumu par tiesībām vērsties civiltiesiskā kārtībā ar prasības pieteikumu par zaudējumu piedziņu. Minētajā atbildē ir vairākkārt uzsvērts, ka krimināllietas materiālos nav gūti pierādījumi tam, ka prasītājam bija nodoms sabojāt boileri vai citas mantas, līdz ar ko prokuratūras atbilde nepierāda apstrīdētajās frāzēs izplatīto ziņu par metodisku īpašuma

iznīcināšanu un mantas bojāšanu. Arī norāde Rīgas tiesas apgabala prokuratūras 2013.gada 3.aprīļa atbildē uz iespējamu līguma nosacījumu nepildīšanu sakarā ar ieejas izzāģēšanu sienā (l.l.121) ir saistīta ar kriminālprocesa materiālos esošo vienošanos par zemesgabala un palīgēku lietošanas kārtību, taču nepierāda apstrīdētajās frāzēs izplatīto ziņu par ielaušanos īpašumā, metodisku īpašuma iznīcināšanu un mantas bojāšanu. Prokuratūras atbildē ir norādīts tieši pretējais, proti, ka kriminālprocesā Nr.11410011412 nav konstatēts atbildētājas /pers. D/ tiesību uz īpašumu aizskāruma fakts un ka prasītāja darbības bija vērstas uz to, lai atjaunotu ēkas sākotnējo stāvokli (pirms patvaļīgi veiktās būvniecības) un izpildītu spēkā stājušos administratīvo aktu.

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Jūrmalas iecirkņa 2012.gada 3.maija paziņojumā (l.l.220) atbildētāja /pers. D/ tika informēta par viņas iesnieguma pievienošanu pie kriminālprocesa Nr.11410011412, savukārt Jūrmalas pilsētas Pašvaldības policijas 2012.gada 29.augusta atbilde (l.l.134) attiecas uz naktsmiera traucējumu, nevis apstrīdētajās frāzēs norādītajām ziņām, līdz ar ko tie neapliecina atbildētāju izplatīto ziņu patiesumu. Turklāt naktsmiera traucēšana neliecina par draudu izteikšanu, bet gan norāda uz administratīvo pārkāpumu. Par draudiem nav uzskatāma arī norāde par likumā atļautu darbību – nodokļu auditu sakarā ar atbildētāja /pers. E/ saimniecisko darbību, kuru prasītājs pieminēja LNT raidījuma „Tautas balss" sižeta laikā pārraidītajā telefonsarunā (l.l.14-l.l.16).

[11.4] Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka iepriekšminētās ziņas ne tikai nav patiesas, bet arī aizskar prasītāja godu un cieņu.

Saskaņā ar Latviešu literārās valodas vārdnīcā (Zinātne, 1975, 112.-115.lpp.) doto skaidrojumu ar jēdzienu gods saprot personas sabiedrisko novērtējumu, kas izveidojies personas darbības, uzvedības rezultātā; mēraukla – pašas personas uzvedība, attieksme pret sociālajām un garīgajām vērtībām, sabiedrību kopumā un atsevišķiem indivīdiem. Ar jēdzienu cieņa saprot personas sabiedriskā novērtējuma atspoguļojumu personas pašas apziņā, t.i., pašnovērtējumu, kas pamatojas uz ieaudzinātām un piemītošām īpašībām.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka iepriekšminētās ziņas jebkurai neitrālai trešajai personai rada priekšstatu par prasītāja prettiesisku, amorālu un pat kriminālsodāmu rīcību, ielaužoties īpašumā, metodiski iznīcinot īpašumu, sabojājot īpašumu un mantas, terorizējot un draudot, kas padara negatīvu šīs personas sabiedrisko novērtējumu, tādā veidā aizskarot tās godu. Fiziskās personas goda aizskārums mazina arī tās cieņu, liekot apzināties negatīvu savas darbības sabiedrisko novērtējumu.

[11.5] Ievērojot minēto, Civillietu tiesas kolēģija atzīst par pamatotu prasītāja prasījumu atzīt par nepatiesām, prasītāja godu un cieņu aizskarošām iepriekšminētās atbildētāju izplatītās ziņas.

Atbildētāju viedoklis, ka apelācijas sūdzības papildinājumos prasītājs faktiski ir izvirzījis jaunus prasījumus, nav pamatots. Kā redzams no lietas materiāliem, jau sākotnējā prasības pieteikumā (l.l.4-l.l.7) un apelācijas sūdzībā (l.l.156-l.l.160) prasītājs norādīja uz nepatiesu, prasītāja godu un cieņu aizskarošu ziņu izplatīšanu televīzijas raidījumos, e-pasta vēstulēs un interneta blogā, kā arī prasījumu daļā lūdza uzlikt par pienākumu atbildētājiem atsaukt nepatiesās, godu un cieņu aizskarošās ziņas, tās nekonkretizējot. Tādējādi apelācijas sūdzības precizējumos (l.l.227-l.l.229) konkretizējot, kuras tieši ziņas ir uzliekams par pienākumu atsaukt katram no atbildētājiem, prasītājs nav izvirzījis jaunus prasījumus, bet gan atbilstoši Civilprocesa likuma 418.panta otrās daļas 2.punktam ir precizējis prasījumus.

[12] Atbilstoši Civillikuma 2352.$^{1}$pantam katram ir tiesības prasīt tiesas ceļā atsaukt ziņas, kas aizskar viņa godu un cieņu, ja šādu ziņu izplatītājs nepierāda, ka tās atbilst patiesībai.

Ja personas godu un cieņu aizskarošās ziņas izplatītas presē, tad gadījumā, kad tās neatbilst patiesībai, šīs ziņas presē arī jāatsauc. Ja personas godu un cieņu aizskarošās ziņas, kas neatbilst patiesībai, ietvertas dokumentā, šāds dokuments jāapmaina. Citos gadījumos atsaukšanas kārtību nosaka tiesa.

Ja kāds prettiesiski aizskar personas godu un cieņu mutvārdiem, rakstveidā vai ar darbiem, tad viņam jādod atlīdzība (mantiska kompensācija). Atlīdzības apmēru nosaka tiesa.

[12.1] Tā kā atbildētāji nav pierādījuši izplatīto ziņu atbilstību patiesībai, saskaņā ar Civillikuma 2352.$^{1}$panta pirmo daļu prasītājam ir tiesības prasīt atsaukt tās tiesas ceļā.

Prasītāja prasījums uzlikt par pienākumu atbildētājiem atsaukt nepatiesās, godu un cieņu izplatītās ziņas, piecu darba dienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās nosūtot viņam pa pastu atvainošanās vēstuli, neatbilst Civillikuma 2352.$^{1}$panta otrajā daļā noteiktajai atsaukšanas kārtībai un arī mērķim – informēt pēc iespējas līdzīgākā veidā tās pašas personas, kurām tika izplatītas nepatiesās, godu un cieņu aizskarošās ziņas. Tādējādi atsaukšanas kārtību konkrētajā gadījumā nosaka tiesa.

Ievērojot minēto, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka saskaņā ar Civillikuma 2352.$^{1}$panta pirmo un otro daļu atbildētājai /pers. D/ ir uzliekams par pienākumu atsaukt ziņas, kas izplatītas no e-pasta adreses /elektroniskā pasta adrese/, nosūtot 10 (desmit) dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas attiecīgo ziņu atsaukumu uz e-pasta adresēm /elektroniskā pasta adrese/, /elektroniskā pasta adrese/, /elektroniskā pasta adrese/.

Savukārt ziņu, kas tika izplatītas LNT raidījuma „Tautas balss" un TV3 raidījuma „Bez tabu" sižetos, atsaukums nav iespējams, jo prasība nav pamatota ar likumu „Par presi un citiem masu informācijas līdzekļiem" un attiecīgie televīzijas kanāli nav pieaicināti lietā kā lietas dalībnieki, turklāt LNT raidījums „Tautas balss" vairs netiek veidots.

[12.2] Prasījumu par morālā kaitējuma atlīdzības piedziņu Civillietu tiesas kolēģija atzīst par pamatotu un apmierināmu daļēji.

[12.2.1] Iespējamie kritēriji, nosakot mantiskās kompensācijas apmēru, ir nepatiesu, godu un cieņu aizskarošu ziņu izplatīšanas publiskums, plašums, šī aizskāruma smagums pret personu, sekas, ko radījusi godu un cieņu aizskarošu ziņu izplatīšana, pušu personība u.c.

Kā ir norādīts Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2011.gada 5.oktobra spriedumā, nosakot kompensācijas apmēru, pirmkārt, nepieciešams pārbaudīt, vai tiek nodrošināts līdzsvars starp vārda brīvību un goda un cieņas aizsardzību. Otrkārt, kā norādīts juridiskajā literatūrā, tiesām jāņem vērā taisnīguma un saprātīguma kritērijs (*sk. Joksts O. Morālais kaitējums: zaudējumu atlīdzināšana // Jurista Vārds, 2005, Nr.15(370).*; *Retējums J. Kāds ir goda un cieņas aizskāruma civiltiesiskais regulējums // Jurista vārds, 2003, Nr.30 (288).*), kā arī, piekrītot V.Sinaiska teiktajam, ka „apmierinājuma pirmatnīgā ideja ir nodibināt mieru starp cietušo un aizskāruma izdarītāju kā kaitējumā vainīgo", jāpanāk vismaz daļēja konfliktējošo pušu samierināšana (*sk. Sinaiskis V. Latvijas civiltiesību apskats. Lietu tiesības. Saistību tiesības.-Rīga: Latvijas Juristu biedrība, 1996, 147.lpp.*). Tādējādi piespriežamajai summai jāizpilda trīs galvenās funkcijas:

1) taisnīguma funkciju - tiesām jāpiemēro Civillikuma 5.pants, kas nosaka: „Kad lieta jāizšķir pēc tiesas ieskata (..), tad tiesnesim jāspriež pēc taisnības apziņas un vispārīgiem tiesību principiem";

2) prevencijas funkciju - lai piespriestā summa atturētu atbildētāju un citas personas no līdzīga aizskāruma nodarīšanas nākotnē;

3) samierināšanas funkciju - cietušajam jādod tik liela atlīdzība, kas viņu apmierinātu un dotu viņam gandarījumu, saprātīgi izvērtējot atbildētāja spēju dot šādu atlīdzību.

[12.2.2] Civillietu tiesas kolēģija, nosakot mantiskās kompensācijas apmēru par prasītājam nodarīto morālo kaitējumu, ņem vērā nepatieso, prasītāja godu un cieņu aizskarošo ziņu izplatīšanas publiskumu un plašumu. Ziņas tika pārraidītas LNT raidījuma „Tautas balss" un TV3 raidījuma „Bez tabu" sižetos, kas ir sabiedrībā populāri raidījumi ar augstu reitingu. Ziņas tika nosūtītas arī ar e-pasta starpniecību vairākiem prasītāja sadarbības partneriem, kolēģiem un uzņēmuma, kurā prasītājs ir nodarbināts, starptautiskajai vadībai.

Abu sižetu un e-pasta vēstuļu tonis ir vērtējams kā izteikti kategorisks, agresīvs, kas uzsver pasniegtās informācijas negatīvo raksturu.

Civillietu tiesas kolēģijas ieskatā prasītājam nodarītais goda un cieņas aizskārums nav vērtējams kā ļoti smags, jo, kaut arī minētais varēja ietekmēt prasītāja attiecības ar darba kolēģiem, biznesa partneriem, kā arī ģimenes locekļiem, tomēr pierādījumi tam, ka nepatieso ziņu izplatīšana prasītājam būtu radījusi kādas konkrētas sekas, lietā nav iesniegti.

Ņemams vērā arī apstāklis, ka prasība nav pamatota ar likumu „Par presi un citiem masu informācijas līdzekļiem" un nav celta pret televīzijas kanāliem LNT un TV3, kaut arī masu informācijas līdzeklis nes atbildību par nodarīto kaitējumu. Minētais neatsvabina atbildētājus no pienākuma ievērot likumā noteiktos aizliegumus, taču ir ņemams vērā, nosakot no atbildētājiem piedzenamās mantiskās kompensācijas apmēru.

Ņemot vērā iepriekšminēto, Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka atbildētājiem piedzenamā mantiskā kompensācija par prasītājam nodarīto morālo kaitējumu nosakāma 150 EUR apmērā no katra atbildētāja, bet pārējā daļā prasība par morālā kaitējuma atlīdzību ir noraidāma.

[12.2.3] Nosakot šādu kompensācijas apmēru, Civillietu tiesas kolēģijas ieskatā tiek nodrošināts līdzsvars starp vārda brīvību un goda un cieņas aizsardzību, tas ir, konkrētajā gadījumā noteiktās kompensācijas efekts nav tāds, ka tas pilnībā liegtu tiesības uz vārda brīvību un atturētu atbildētājus izteikties. Ievērojot to, ka atbildētāji ir fiziskas personas, noteiktā atlīdzība ir taisnīga un samērīga. Vienlaikus tā pildīs prevencijas funkciju – atturēs atbildētājus un citas personas no līdzīga aizskāruma nodarīšanas nākotnē, kā arī samierināšanas funkciju – panāks vismaz daļēju konfliktējošo pušu samierināšanu.

Minētais atlīdzības apmērs atbilst arī tiesu praksei lietās par morālā kaitējuma atlīdzību sakarā ar personas goda un cieņas aizskārumu, kurās atkarībā no kaitējuma rakstura, tā nodarīšanas apstākļiem un sekām kompensācijas apmērs tiek noteikts no 100 Ls jeb 142,29 EUR līdz 5000 Ls jeb 7114,36 EUR (*sk. Senāta 2006.gada 6.septembra spriedumu lietā Nr.SKC-473, Senāta rīcības sēdes 2009.gada 2.jūnija lēmumu lietā Nr.SKC-708, Senāta 2010.gada 9.jūnija spriedumu lietā Nr.SKC-156, Senāta rīcības sēdes 2011.gada 28.marta lēmumu lietā Nr.SKC-323, Senāta 2011.gada 20.aprīļa spriedumu lietā Nr.SKC-161, Senāta 2013.gada 28.februāra spriedumu lietā Nr.SKC-11* ). Lai arī šajās lietās faktiskie un tiesiskie apstākļi atšķiras no izskatāmās lietas, atlīdzības apmērs ir salīdzināms, jo visās lietās atlīdzība ir noteikta par personas goda un cieņas aizskārumu.

[13] Prasītājs savā prasības pieteikumā un apelācijas sūdzībā ir norādījis, ka atbildētāji ievietoja internetā sižetus un izveidoja interneta blogu, kurā arī tika izplatītas nepatiesas, prasītāja godu un cieņu aizskarošas ziņas. Apelācijas instances tiesas sēdē atbildētāju pārstāve minētos apgalvojumus noliedza. Ievērojot to, ka prasītājs nav iesniedzis pierādījumus, kas apstiprinātu minētos faktus, kā arī apelācijas sūdzības precizējumos nav precizējis nekādus konkrētus prasījumus minētā sakarā, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasības apmierināšanai šajā daļā nav pamata.

[14] Apmierinot prasību daļēji, saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu no atbildētājiem prasītāja labā piedzenami prasītāja samaksātie tiesas izdevumi proporcionāli prasījumu apmierinātajai daļai: 1) valsts nodeva par prasību daļā par godu un cieņu aizskarošo ziņu atsaukšanu 50 Ls jeb 71,14 EUR līdzīgās daļās no abiem atbildētājiem, t.i., 25 Ls jeb 35,57 EUR no katra atbildētāja; valsts nodeva par prasību daļā par morālā kaitējuma atlīdzību 2,58 Ls jeb 3,67 EUR no katra atbildētāja (prasītāja samaksātā valsts nodeva 490 Ls x apmierinātā prasības summa 105,42 Ls (150 EUR) : sākotnējā prasības summa 20 000 Ls), kopā valsts nodeva par prasības pieteikumu 27,58 Ls jeb 39,24 EUR no katra atbildētāja (l.l.8); 2) valsts nodeva par apelācijas sūdzību daļā par godu un cieņu aizskarošo ziņu atsaukšanu 71,14 EUR līdzīgās daļās no abiem atbildētājiem, t.i., 35,57 EUR no katra atbildētāja; valsts nodeva par apelācijas sūdzību daļā par morālā kaitējuma atlīdzību 7,87 EUR no katra atbildētāja (prasītāja samaksātā valsts nodeva 746,97 EUR x apmierinātā prasības summa 150 EUR : strīda summa 14 228,72 EUR), kopā valsts nodeva par apelācijas sūdzību 43,44 EUR no katra atbildētāja (l.l.155); 3) ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 5,50 Ls jeb 7,83 EUR līdzīgās daļās no abiem atbildētājiem, t.i., 3,92 EUR no katra atbildētāja (l.l.8).

Kā redzams no lietas materiāliem, saistībā ar lietas vešanu prasītājam ir radušies izdevumi advokāta palīdzības samaksai 847 Ls jeb 1205,17 EUR (l.l.80-l.l.81) un 907,50 EUR (l.l.213-l.l.214), kopā 2112,67 EUR. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta piekto daļu, ievērojot taisnīguma un samērīguma principu, kā arī izvērtējot lietas nelielo apjomu, Civillietu tiesas kolēģija nosaka mazāku apmēru atlīdzināmo izdevumu advokāta palīdzības samaksai un atzīst, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta b)apakšpunktu un otro daļu no katra atbildētāja prasītāja labā piedzenami izdevumi advokāta palīdzības samaksai 500 EUR apmērā.

Tādējādi no katra atbildētāja prasītāja labā piedzenami tiesas izdevumi 586,60 EUR (39,24 EUR + 43,44 EUR + 3,92 EUR + 500 EUR).

[15] Kā redzams no lietas materiāliem, saistībā ar lietas izskatīšanu ir radušies izdevumi pirmās instances tiesā 11,89 Ls jeb 16,92 EUR (l.l.2) un apelācijas instances tiesā 10,55 EUR (l.l.2a, l.l.163, l.l.208-l.l.209), kopā 27,47 EUR. Ņemot vērā to, ka prasītājs atbilstoši Civilprocesa likuma 40.panta pirmajai daļai līdz lietas izskatīšanai ir iemaksājis ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,50 Ls jeb 7,83 EUR (l.l.8), saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktam, 42.panta pirmo daļu no atbildētājiem līdzīgās daļās valsts ienākumos piedzenama atlikusī summa 19,64 EUR (27,47 EUR – 7,83 EUR), t.i., 9,82 EUR no katra atbildētāja.

[16] Atbilstoši Civilprocesa likuma 434.panta ceturtajai daļai, 204.[1]pantam atbildētājiem nosakāms 10 dienu termiņš no sprieduma spēkā stāšanās dienas sprieduma daļā par naudas summu piedziņu labprātīgai izpildei. Šajā termiņā valsts labā piedzenamo tiesas izdevumu samaksu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas apgabaltiesā.

**R e z o l u t ī v ā**

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 432.-434.pantu, Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija

**n o s p r i e d a**

/pers. C/ prasību pret /pers. D/ un /pers. E/ par godu un cieņu aizskarošo ziņu atsaukšanu un morālā kaitējuma atlīdzību – apmierināt daļēji.

Atzīt par nepatiesām, /pers. C/ godu un cieņu aizskarošām šādas /pers. D/ izplatītās ziņas:

2012.gada 20.martā TV3 raidījuma „Bez tabu" sižetā: „11.martā viņš, pirmkārt, ielauzās mūsu īpašumā, ņēma izzāģēja, tātad izzāģēja durvis.";

2012.gada 20.martā LNT raidījuma „Tautas balss" sižetā: „Izzāģēja durvis un iegāja mūsu īpašumā.";

2012.gada 11.maijā no e-pasta adreses /elektroniskā pasta adrese/ uz e-pasta adresi /elektroniskā pasta adrese/: „ .. /pers. C/ .. ļoti zemiskiem un izsmalcinātiem paņēmieniem terorizē kaimiņus divus pensionārus .. ", „Notika patvaļīga ielaušanās īpašuma 2.stāvā, izdemolēta vannas istaba .. ";

2012.gada 11.maijā no e-pasta adreses /elektroniskā pasta adrese/ uz e-pasta adresēm /elektroniskā pasta adrese/, /elektroniskā pasta adrese/: „ .. /pers. C/ terorizē ļoti viltīgā un atjautīgā veidā divus pensionārus .. ", „Tā kā mēs nepiekritām /pers. C/ piedāvātajiem nosacījumiem par mūsu mājas un zemesgabala daļas iegādi, mums draudēja, ka viņš mūs iznīcinās gan morāli, gan materiāli. Draudēja fiziski „ietekmēt" manu vīru /pers. E/ liecinieku klātbūtnē...", „Pēc šiem draudiem sekoja apzinātas darbības. 2012.gada 11.martā /pers. N/ ar varu ielauzās mūsu mājas daļā caur augšstāva fasādi, sabojājot gan mūsu īpašumu, gan mūsu mantas. Viņš izdemolēja mūsu vannasistabu 2012.gada 15.martā.", „Tā kā mūsu resursi šāda bezkaunīga terora apturēšanai, ko pret mums veic /pers. C/, ir ierobežoti, mēs lūdzam Jūs - varbūt Jūsu varā būtu ietekmēt Jūsu cienījamā uzņēmuma Latvijas filiāles direktora /pers. C/ vardarbību. /pers. C/ vardarbība noniecina Jūsu izcilā uzņēmuma tēlu, jo šīs „ziņas" ir nokļuvušas Latvijas plašsaziņas līdzekļu rīcībā.".

Uzlikt par pienākumu /pers. D/, personas kods /personas kods/, atsaukt ziņas, kas izplatītas no e-pasta adreses /elektroniskā pasta adrese/,

nosūtot 10 (desmit) dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas attiecīgo ziņu atsaukumu uz e-pasta adresēm /elektroniskā pasta adrese/, /elektroniskā pasta adrese/, /elektroniskā pasta adrese/.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, /pers. C/, personas kods /personas kods/, labā morālā kaitējuma atlīdzību 150 EUR (simts piecdesmit *euro*) un tiesas izdevumus 586,60 EUR (pieci simti astoņdesmit seši *euro* sešdesmit centi), kopā 736,60 EUR (septiņi simti trīsdesmit seši *euro* sešdesmit centi).

Atzīt par nepatiesām, /pers. C/ godu un cieņu aizskarošām šādas Viestura Vītoliņa izplatītās ziņas:

2012.gada 20.martā TV3 raidījuma „Bez tabu" sižetā: „Viņš metodiski iznīcina šo īpašumu. Metodiski iznīcina.", „Viņš vienkārši atskrūvēja no tās puses vaļā boileri, viņš nogāzās", „Vairākas reizes draudēts ir.";

2012.gada 20.martā LNT raidījumā „Tautas balss" sižetā: „Viņš principā ir sabojājis gan veļas mašīnu .. to viņš izdarīja mērķtiecīgi un metodiski.", „Viņš pamazām dauza sienu. Šo te viņš izdauzīja laukā jau nu aizvakar, šo te viņš izdauzīja no rīta, te ir ventilators jau nokritis un sabojāts viss.".

Piedzīt no /pers. E/, personas kods /personas kods/, /pers. C/, personas kods 190272-1015, labā morālā kaitējuma atlīdzību 150 EUR (simts piecdesmit *euro*) un tiesas izdevumus 586,60 EUR (pieci simti astoņdesmit seši *euro* sešdesmit centi), kopā 736,60 EUR (septiņi simti trīsdesmit seši *euro* sešdesmit centi).

Pārējā daļā /pers. C/ prasību pret /pers. D/ un /pers. E/ par godu un cieņu aizskarošo ziņu atsaukšanu un morālā kaitējuma atlīdzību – noraidīt.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 9,82 EUR (deviņi *euro* astoņdesmit divi centi).

Piedzīt no /pers. E/, personas kods /personas kods/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 9,82 EUR (deviņi *euro* astoņdesmit divi centi).

Noteikt /pers. D/ un /pers. E/ 10 dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas sprieduma daļā par naudas summu piedziņu labprātīgai izpildei. Šajā termiņā valsts labā piedzenamo tiesas izdevumu samaksu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas apgabaltiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentam 30 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā un iemaksājot drošības naudu 300 *euro* apmērā.

Pilna sprieduma sastādīšanas datums – 2017.gada 6.novembris.

Tiesneses I.Grauda

D.Jansone

S.Krūmiņa